

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611010033
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2611010033.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Martina Žovince, v trestnej veci proti obžalovanému J. R., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Senica a o odvolaniach poškodených D. R. a O. U. proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 21. októbra 2014, č. k. 1T/11/2011-367, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.1.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1. písm. b/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnutý rozsudok v celom rozsahu.
Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Senici (ďalej len „prokurátor“) doručil dňa 31. januára 2011 pod č. k. Pv 631/10-15 podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.“) na Okresný súd Senica obžalobu zo dňa 28.1.2011, v ktorej J. R. kládol za vinu spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase spáchania skutkovom (ďalej len Tr. zák.“), a to na tom skutkovom základe, že dňa 23. mája 2010 asi o 10,00 h v J. u chaty č. XXX fyzicky napadol O. U. tak, že ho lopatou sotil do pŕs, následne ho lopatou udel do nohy nad pravé koleno a po hlave, čím poškodenému O. U. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti pravého ucha s tržno-zmliaždenou ranou, zmliaždenie pravého ramena a pravého kolena, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 8. júna 2010 a následne železnou tyčou udel do pŕs D. R. a po páde na zem tohto s tyčou udel do hlavy, čím D. R. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy a otras vestibulárneho aparátu, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 13. júna 2010. Okresný súd vykonal vo veci hlavné pojednávanie v dňoch 7. februára 2012 dňa 23. októbra 2012, pričom rozsudkom zo dňa 23. októbra 2012, č. k. 1T/11/2011-188 uznal obžalovaného J. R. (ďalej len „obžalovaný“) vinného zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./ s použitím § 36 písm. j/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 6 /šesť/ mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 1 /jeden/ rok. Zároveň podľa a § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovanému uložil nahradiť poškodenému: O. U., nar. X.X.XXXX v J., bytom E. J. D. XXX škodu vo výške 703,90 eur a poškodenému D. R., nar. X.X.XXXX v J., bytom R. XXXX/XX, E. škodu vo výške 741,35 eur. Z podnetu odvolania podaného obžalovaným prejednal vec Krajský súd v Trnave, ktorý uznesením zo dňa 20. augusta 2013, č. k. 5To 17/2013-209 podľa § 321 ods. 1 písm. a/ a písm. b/ Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby túto v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd v Trnave v zrušujúcom uznesení uložil okresnému súdu aby vypočutím obžalovaného odstránil rozpory v jeho výpovediach týkajúce sa najmä začiatku incidentu. Zároveň okresnému súdu uložil povinnosť, aby opätovne vypočul poškodeného O. U., ktorý sa nevyjadril k útoku na manželku obžalovaného, hoci podľa tvrdenia obžalovaného a jeho manželky ju mal tiež udierať

a kopať. V odôvodnení zrušujúceho uznesenia vyslovil názor, že práve objasnenie začiatku celého incidentu je dôležité z hľadiska toho, kto začal útočiť, pretože toto môže mať vplyv na právne posúdenia konania obžalovaného, kde nemožno zatiaľ vylúčiť ani konanie v nutnej obrane (§ 25 Tr. zák.).

Následne Okresný súd Senica vykonal vo veci hlavné pojednávania v dňoch 4. novembra 2013 (č. I. 218-225 spisu), 14. januára 2014 (č. I. 235-240 spisu), 8. apríla 2014 (č. I. 251-254 spisu) a 21. októbra 2014 (č. I. 346-359 spisu), pričom rozsudkom zo dňa 21. októbra 2014 č. k. 1T/11/2011-367 podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodil obžalovaného J. R. spod obžaloby Okresného prokurátora Senica a to na tom skutkovom základe, že

dňa 23. mája 2010 asi o 10,00 h v J. u chaty č. XXX fyzicky napadol O. U. tak, že ho lopatou sotil do pŕs, následne ho lopatou udrel do nohy nad pravé koleno a po hlave, čím poškodenému O. U. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy v oblasti pravého ucha s tržno-zmliaždenou ranou, zmliaždenie pravého ramena a pravého kolena, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 8. júna 2010 a následne železnou tyčou udrel do pŕs D. R. a po páde na zem tohto s tyčou udrel do hlavy, čím D. R. spôsobil zmliaždenie mäkkých tkanív hlavy a otras vestibulárneho aparátu, ktoré zranenie si vyžiadalo dobu liečenia a práceneschopnosť do 13. júna 2010 s odôvodnením, že skutok nie je trestným činom.

Okresný súd Senica zároveň rozhodol, že podľa § 288 ods. 3 Tr. por. sa poškodený O. U. a poškodený D. R., odkazujú s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

V písomnom odôvodnení okresný súd konštatoval obsah výpovedí obžalovaného, poškodeného O. U., svedka H. P., svedkyne P. U. rod. T., znalca MUDr. Mariána Pamulu, oboznámil listinné dôkazy tvoriace predmetný trestný spis a poukázal na obsah znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, pre odvetvie chirurgia traumatológie MUDr. Mariána Pamulu. V hodnotiacej časti rozsudku, ozrejmil svoj postup vyplývajúci z ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku z hľadísk hodnotenia vykonaných dôkazov s konštatovaním, že obžalovaný J. R. od začiatku trestného stíhania vinu popieral, pričom predložil súdu lekársku správu o zraneniach, ktoré pri skutku utrpel. V predmetnej trestnej veci boli už počas prípravného konania do spisu zadovážené lekárske správy o zraneniach poškodených D. R. a O. U. ako i odborné vyjadrenie znalca ohľadom týchto zranení. Okresný súd z dôvodu, že v súdnom spise absentovala lekárska správa ohľadom zranení obžalovaného v záujme zistenia objektívneho stavu veci pribral do konania znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia traumatológie, okrem iného za účelom vyjadrenia k mechanizmu vzniku zranení obžalovaného a poškodených. Znalec MUDr. Marián Pamula sa v znaleckom posudku vyjadril, že spôsobom, ktorý obžalovaný uviedol na hlavnom pojednávaní k vzniku zranení, je možné tieto z medicínskeho a súdno - znaleckého hľadiska spôsobiť. Tento dôkaz podľa názoru okresného súdu svedčí v prospech pravdivosti výpovede obžalovaného, ktorú predniesol na hlavnom pojednávaní. Potvrzuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal pravdu ohľadom priebehu skutku. Obžalovaný i jeho manželka I. R. v podstate priebeh skutku opisovali zhodne a uviedli, že tento začal fyzickým útokom poškodených na manželku obžalovaného, ktorá chcela prerušiť stavebné práce, ktoré poškodení vykonávali a lopatou začala vyhadzovať betón. Poškodení O. U., D. R. i svedok C. U. popreli, že by útočili na manželku obžalovaného. Objektívne u manželky obžalovaného zranenia zistené neboli, keďže nebola na lekárskom ošetrení. Sama uviedla, že nebola práceneschopná, pretože si to nemohla dovoliť kvôli zamestnaniu, v kritický deň nebola v takom stave, aby sa musela dať ošetriť. Znalec MUDr. Pamula sa k prípadným možným zraneniam manželky obžalovaného len hypoteticky vyjadril, že u nej mohlo spôsobom útoku, aký uvádzal vo výpovedi obžalovaný, dôjsť k pomliaždeniam, ale mohlo sa jednať o pomliaždenia veľmi ľahkého charakteru, ktoré nemuseli zanechať prejavy zranenia a preto nemusela ísť na ošetrenie. Znalec ďalej uviedol, že obžalovaný pri skutku objektívne utrpel zranenia, pre ktoré bol lekárom po skutku ošetrený. Tieto zranenia si sám nespôsobil a podľa znalca neboli spôsobené pádom ani pri pretláčaní o pajser. Poškodený D. R. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nikto z prítomných obžalovaného neudrel. Svedok C. U. tiež vypovedal, že nevidel, že by niekto napadol obžalovaného a poškodený O. U. vypovedal, že ako prišlo k poraneniach obžalovaného pri tom incidente, k tomu sa nevie vyjadriť, myslí si, že pri tom páde, pri tom ňaťahovaní s D. R. sa mohol udrieť. Tieto vyjadrenia svedkov D. R., O. U. a C. U. okresný súd vzhľadom na vykonané znalecké dokazovanie vyhodnotil ako účelové. Súd prvého stupňa v súvislosti s hodnotením znaleckého posudku MUDr. Pamulu vo vzťahu k zraneniam poškodeného D. R., (kde znalec na stranách 22 a 23 uviedol nasledovné: „ na základe anamnestických údajov, vykonaných vyšetreniach, aplikovanej liečbe usudzujem, že u poškodeného k otrasu mozgu nedošlo / poškodený pri vyšetrení po zranení uviedol, že na okolnosti úrazu sa pamätal, t. z. v bezvedomí nebol, čo je základný predpoklad na stanovenie diagnózy zranenia „ otras mozgu „ /, sporný je otras labyrintu - vestibulárneho aparátu / vzhľadom na spôsob liečby, vykonané vyšetrenia, diagnóza bola stanovená na základe diskkrétnej poruchy postoja, bez ďalšej diagnostiky / . tak isto sa zo súdne - znaleckého hľadiska

zdajú byť skôr ako účelové i ostatné príznaky udávané pri kontrolnom vyšetrení, hmlisté videnie, dvojité videnie - pri týchto príznakoch by som predpokladal skôr vedenie úderu do iných oblastí hlavy, než spánkovej krajiny, taktiež absencia vyšetrení / aspoň očnému vyšetrenia / zameraný na potvrdenie, resp. vyvrátenie týchto subjektívnych príznakov svedčí skôr, že sa jednalo o účelovosť, opakované zvracanie, ktoré je síce časté pri úrazoch hlavy /. Poškodený sa na tieto príznaky sťažoval až na druhý deň, po prvotnom vyšetrení. Pri prvotnom vyšetrení bol poučený o možných komplikáciách, ktoré by mohli za určitých okolností nastať“) vyplýva, že môže ísť o účelovosť jednania poškodeného D. R..

Tieto skutočnosti nasvedčujú skôr pre pravdivosť výpovede obžalovaného a jeho manželky, teda že obžalovaný sa snažil pomôcť svojej manželke, ktorá vzhľadom ku svojej váhe, výške a fyzickým danostiam nemala šancu sa poškodeným ubrániť. Ďalej konštatoval, že obžalovaný v inkriminovanom čase prirodzene reagoval na fyzický atak voči svojej manželke usilujúc sa odvrátiť útok poškodených smerujúcich proti jej telesnej integrite. Konanie obžalovaného nebolo zjavne neprimerané povahe a nebezpečnosti útoku poškodených. Obžalovaný i poškodení pritom utrpeli ľahké zranenia a u všetkých sa jednalo o veľmi podobné zranenia svojim charakterom, prejavmi i dobou liečenia. Okresný súd preto posúdil konanie obžalovaného ako nutnú obranu a oslobodil ho spod obžaloby, nakoľko podľa § 285 písm. b/ Tr. por. skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote, a to priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní na č. I. 358 spisu odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného J. R..

Proti predmetnému rozsudku prostredníctvom svojho splnomocnenca JUDr. Dušana Moravca podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie aj poškodení D. R. ako a O. U. (č. I. 366 spisu).

Z písomných dôvodov odvolania prokurátora doručených Okresnému súdu Senica dňa 12. januára 2015 vyplýva, že považuje napadnutý rozsudok za nezákonný. Uviedol, že z výpovede obžalovaného vykonanej v prípravnom konaní dňa 29. decembra 2010 vyplýva, že inkriminovaného dňa manželka obžalovaného I. R. začala vyhadzovať betón, ktorý tam doviezli poškodení spolu so svedkom C. U.. Poškodení D. R. s O. U. sa k nej priblížili, vulgárne po nej kričali aby odtiaľ vypadla, D. R. chytil manželku za pravú ruku, O. U. ju chytil za ľavú ruku a ťahali ju preč, smerom k bráne. Vzápätí ju sotili, resp. hodili na bránu. Obžalovaný keď to videl a počul, pristúpil k D. R. a snažil sa ho odtlačiť od svojej manželky. Zacítil bolesť nad pravým kolenom a uvidel, že nad ním stojí O. U. a drží v rukách železnú tyč (roxor). Z uvedeného podľa prokurátora teda vyplýva, že útok voči manželke obžalovaného nebol nijako závažný a toto konanie O. U. a D. R. (ktoré však obaja popierajú) nenapĺňuje žiadne zákonné znaky trestného činu, a preto nie je proti takémuto konaniu prípustná nutná obrana tak, ako to konštatoval okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Ďalej prokurátor poukázal na skutočnosť, že z rozsahov uvedených zranení je zrejmé, že poškodený D. R. ako aj poškodený O. U. utrpeli viac zranení ako obžalovaný, hoci podľa obžalovaného práve poškodení mali byť útočníkmi. Je preto nelogické, aby obaja „útočníci“ utrpeli viac zranení, ako „obeť ich útoku“ - obžalovaný J. R.. Prokurátor taktiež upriamil pozornosť aj na výpoveď svedka E. R., syna obžalovaného, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol agresívny, on útočil a ak by nezasiahol jeho syn, jeho útok na O. U. by stále pokračoval, a to aj napriek tomu, že tento bol zranený a krvavý.

K dodatočným tvrdeniam poškodeného D. R. ohľadom prejavov jeho zranení pred ošetrojúcim lekárom, ktoré obhajoba označila za účelové prokurátor uviedol, že podľa znalca MUDr. Jozefa Pamulu, hoci u D. R. nedošlo k otrasu mozgu, bola u neho možná vegetatívna symptomatológia. Taktiež tento znalec nevyhlásil, že k prejavom, ktoré poškodený uviedol pred lekárom, nemohlo dôjsť aj s odstupom určitého času, teda nemožno jeho výpoveď v tomto smere hodnotiť ako účelovú. Ďalej uviedol, že výpovede poškodených D. R. a O. U. sa zhodujú s výpoveďami svedkov E. R. a C. U., že tieto výpovede nemožno hodnotiť ako účelové, ale naopak, usvedčujúce obžalovaného zo spáchania skutku. V tejto súvislosti poukázal aj na časť výpovede obžalovaného zo dňa 29. decembra 2010, z obsahu ktorej vyplýva, že syn obžalovaného prišiel v čase, keď sa obžalovaný a jeho manželka sa mali s poškodenými hádať a obžalovaný mal na neho kričať, aby prišiel pre telefón, pričom keď prišiel k nim E. R., tak mu podal telefón. Keďže jeho syn vypovedal diametrálne odlišne, je podľa názoru prokurátora nepochybné, že obžalovaný klamal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti prokurátor vyslovil názor, že okresný súd nesprávne vyhodnotil zadovážené dôkazy, opomenul vyhodnotiť výpoveď svedka E. R. v kontexte s výpoveďou obžalovaného, nesprávne konštatoval, že obžalovaný D. R. konal v nutnej obrane vo vzťahu k jeho manželke I. R. a preto navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Poškodení D. R. a O. U. vo svojom odvolaní uviedli, že keďže sa vo vzťahu k výške škody v trestnom stíhaní neobjavili žiadne pochybnosti, navrhujú odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok sám doplnil

o chýbajúci výrok o náhrade škody. Zároveň uviedli, že sa plne pripájajú k odvolaniu prokurátora, podanému v rámci hlavného pojednávania dňa 21. októbra 2014.

Obžalovaný sa prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Anetty Adamcovej vyjadril k odvolaniu poškodených, že zo znenia ustanovenia § 288 ods. 3 Tr. por., jednoznačne vyplýva, že ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Z toho dôvodu žiadal, aby krajský súd odvolania poškodených s poukazom na ustanovenie § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné. Zároveň navrhol, aby odvolací súd priznal obžalovanému voči poškodeným spoločne a nerozdielne náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 67 eur.

Z celkového prednesu obžalovaného vyplýva, že jeho oslobodenie spod obžaloby je správne, a z toho dôvodu je nutné odvolanie prokurátora zamietnuť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým prokurátor a poškodený podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a tak zistil, že odvolanie okresného prokurátora je dôvodné.

Predmetné zistenia odôvodňovali ten procesný postup, že odvolací súd o odvolaní prokurátora a o odvolaní poškodených rozhodol na neverejnom zasadnutí, pretože chyby nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí.

Okresný súd vykonal všetky dôkazy tak ako to má na mysli ustanovenie § 2 ods. 2 Tr. por., pričom ani žiadna z procesných strán nenavrhol vykonať nové dôkazy, resp. nenamietala, nedostatočnosť vykonaného dokazovania. Súd prvého stupňa však nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., keď získané dôkazy dostatočne a správne nevyhodnotil, pričom dospel k nesprávnemu hodnotiacemu záveru, že konanie obžalovaného napĺňalo zákonné znaky nutnej obrany.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 25 ods. 1 Trestného zákona čin inak trestný, ktorým niekto odvracia priamo hroziaci alebo trvajúci útok na záujem chránený týmto zákonom, nie je trestným činom.

Podľa § 25 ods. 2 Trestného zákona nejde o nutnú obranu, ak obrana bola celkom zjavne neprimeraná útoku, najmä k jeho spôsobu, miestu a času, okolnostiam vzťahujúcim sa k osobe útočníka alebo k osobe obrancu

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že po zrušení pôvodného rozsudku okresného súdu uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 20. augusta 2013, sp. zn. 5To 117/2013 okresný súd vykonal hlavné pojednávania dňoch 4. novembra 2013 (č. l. 218-225 spisu), 14. januára 2014 (č. l. 235-240 spisu), 8. apríla 2014 (č. l. 251-254 spisu) a 21. októbra 2014 (č. l. 346-359 spisu), pričom opätovne vypočul obžalovaného, poškodeného O. U., svedkov svedka H. P., svedkyne P. U. rod. T., znalca MUDr. Mariána Pamulu, prečítal svedeckú výpoveď R. R., znalecký posudok a výpoveď znalca MUDr. Mariána Pamulu oboznámil sa s listinnými dôkazmi a po prednesení záverečných rečí vyniesol nový oslobodzujúci rozsudok vo vyššie citovanom rozsahu. Tento odôvodnil v tom rozsahu, ako to vyplýva z č. l. 367-377 spisu.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku vôbec nevysporiadal s dôkazmi svedčiacim v neprospech obžalovaného. Súd prvého stupňa sa v rámci svojho postupu dostatočne nevyssporiadal so všetkými dôkazmi významnými pre rozhodnutie. Okresný súd bez náležitého zdôvodnenia v konečnom dôsledku odignoroval výpovede oboch poškodených a to aj vo vzťahu k

skutočnostiam uvádzaným samotným synom poškodeného svedkom E. R.. Možno sa stotožniť s odvolacími dôvodmi prokurátora, ktoré tento vyslovil v písomných dôvodoch odvolania.

Obžalovaný J. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v roku 1996 dostal od rodičov príjazdovú cestu a pozemok, kde má postavený rodinný dom. Uvedený pozemok je vo vlastníctve spoluvlastníkov, a to obžalovaného, jeho manželky, D. R. a už nebohého A. R.. Obžalovaný začiatok incidentu v prípravnom konaní popísal tak, že poškodení chytli jeho manželku za ruky, ťahali ju smerom k bráne, hodili ju na bránu a poškodený R. ju naďalej pritláčal o bránu. Ďalej uviedol, že poškodeného U. dvakrát udrel lopatou, raz do hlavy a raz do nohy. Na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne v tom smere, že jeho manželku poškodený D. R. udrel do hlavy a potom päťou do ramena a chrbta. Potom ju mal poškodený O. U. kopať a udierať po hlave a chrbte. Kontakt s poškodeným U. tiež popísal odlišne v tom, že sa lopatou iba bránil, a v podstate pri tejto obrane sa lopata odrazila a zasiahla poškodeného U. do hlavy. Obžalovaný k rozporom vo svojich výpovediach uviedol, že jeho výsluch v prípravnom konaní prebiehal tak, že tam prišli, začalo sa písať, potom mu bola daná zápisnica na podpis a išli preč. Nebol poučený ako obvinený a neboli mu dané poučenia ani na prečítanie políciou. Výpoveď, ktorú podal na hlavnom pojednávaní v tejto veci, je tá pravdivá a na nej trvá. Výpoveď, ktorá mu bola prečítaná z prípravného konania, táto pravdivá nie je, boli zámerne menené vety a slovička, aby dávali iný význam. Obžalovaný napríklad uviedol, že vo výpovedi v prípravnom konaní bolo zmenené, že mal zámerne napadnúť O. U. do nohy a do hlavy, čo sa nezakladá na pravde. Ďalej tam bolo zmenené napadnutie jeho manželky, že vyhadzovala betón a D. R. s O. U. pristúpili k nej a iba ju pridržiali, čo sa nezakladá na pravde, lebo D. R. ju fyzicky napadol, udieral ju po hlave, po chrbte, kopal do nej. To isté urobil aj O. U.. Snažili sa jej zabrániť, aby vyhadzovala betón z tých základov alebo z čiernej stavby. Jeho výsluch v prípravnom konaní sa odohral veľmi rýchlo, policajt mu povedal, že nemajú čas, ponáhľajú sa a súril ho. Pravdivá je tá výpoveď, ktorú uviedol na súde. Doma hovoril aj manželke, že podstatné je to, čo povedia na súde a nie na polícii, lebo tá si to upravila vo svoj prospech. Keď D. R. napadol s O. U. jeho manželku, stál, nič nekonal, až manželku vyvliekli asi 2 metre a D. R. ju škrtil a bil, tak k nemu pristúpil a pravou rukou ho odťahoval od ženy, na R. neútočil. Hneď na to ho O. U. napadol zozadu tyčou, takže útok začali oni. Bránil ženu a sám seba. Keď videl, že O. U. mu smeruje tyčou na hlavu, dostal strach, bol to pud sebazáchovy sa brániť, lopatu preto zdvihol nad hlavu, lebo ten človek by ho zabil jednou ranou. Z výpovedí svedka H. P. (poverený príslušník polície, ktorý vypočúval obžalovaného v prípravnom konaní) ako aj z výpovedí svedkyne Mgr. P. T., t. č. U. (poverená príslušníčka polície, ktorá bola prítomná pri vypočúvaní obžalovaného) nebolo zistené, že by pri výsluchu obžalovaného v prípravnom konaní boli porušenia ustanovenia Trestného poriadku.

Krajský súd konštatuje, že z predloženého trestného spisu je jednoznačne zrejmé, že obžalovaný v prípravnom konaní dňa 29. decembra 2012 vypovedal v prítomnosti svojho vtedajšieho obhajcu advokáta JUDr. D. H., pričom obžalovaný bol v zmysle Trestného poriadku riadne poučený a podpísal všetky strany výpovede (č. I. 7-13 spisu).

Krajský súd v tejto súvislosti vyslovuje názor, že čím dlhší časový úsek od spáchania trestného činu uplynie, tým viac stúpa pravdepodobnosť rôznych skresľujúcich výpovedí zo strany obžalovaných, konštatuje, že výpoveď obžalovaného z prípravného konania možno pokladať za vierohodnejšiu ako jeho výpovede z hlavných pojednávaní.

Súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého uznesenia vyslovil názor, že obžalovaný sa snažil len pomôcť svojej manželke, ktorá vzhľadom k svojej váhe, výške a teda fyzickým danostiam nemala šancu sa poškodeným brániť.

Odvolací súd v k tomu tvrdeniu podotýka, že okresný súd sa nevysporiadal so závažnými nezrovnalosťami vo výpovedi manželky obžalovaného, ktorá v prípravnom konaní a ako aj na hlavnom pojednávaní na jednej strane vypovedala, že ju obaja poškodení napadli (pričom ju mali fackať a kopať), ale na hlavnom pojednávaní dňa 23. októbra 2012 (č. I. 185-186 spisu) uviedla, že nevie bližšie špecifikovať, aké zranenia utrpela pričom lekárske vyšetrenie nevyhľadala. Krajský súd v tejto súvislosti konštatuje, že je málo pravdepodobné, aby svedkyňa po intenzívnom útoku dvoch mužov neutrpela zranenia, ktoré by si nevyžadovali lekárske ošetrenie.

Okresný súd taktiež nesprávne vyhodnotil výpovede svedkov, ktorí sa síce priamo fyzického konfliktu nezúčastnili, avšak na miesto napadnutia prišli počas, alebo bezprostredne po začatí konfliktu.

Krajský súd v tejto súvislosti poukazuje najmä na výpoveď svedka E. R. (syna obžalovaného), ktorý v prípravnom konaní dňa 28. októbra 2010, uviedol, že v čase dňa 23. mája 2010 asi o 10.00 h, keď sa jeho rodičia vrátili z nákupu z Malaciek, bol doma. Ich príchodu nevenoval pozornosť. Následne začul z vonku krik. Vyšiel preto pred dom a uvidel hlúčik ľudí i svoju matku, ktorá naň kričala. Ihneď k nim pribehol, resp. k chate A. R. a videl ako obžalovaný drží v rukách lopatu a oproti nemu stál O. U.. Následne videl,

že O. U. tečie z hlavy, presnejšie z oblasti za uchom, krv. Ihneď priskočil k obžalovanému a zobral mu lopatu, ktorú držal v rukách, pretože obžalovaný sa stále snažil na O. U. útočiť. Potom ako mu zobral lopatu, tak ju položil na zem alebo oprel o oplotenie, avšak s odstupom času to nevedel presne uviesť. Po tom zo svojho telefónu, na pokyn obžalovaného, zavolať políciu. Svedok uviedol, že nevidel vzájomné napadnutie obžalovaného s poškodeným E. R.. Z toho miesta sa nikde nevzdialil, stále bol prítomný na mieste, kde prišlo k napadnutiu O. U., avšak, že ani toto napadnutie nevidel a nevie presne čo mu predchádzalo. Po zavolaní polície počkal spolu s ostatnými do príchodu polície (č. I. 48-50 spisu).

Súd prvého stupňa taktiež dostatočne nehodnotil výpoveď I. R. (manželky poškodeného D. R.), ktorá v prípravnom konaní dňa 28. septembra 2010 vypovedala (č. I. 42-44 spisu), že dňa 23. mája 2010 jej telefonovala jej švagriná I. R., ktorá jej povedala, nech ihneď príde na chatu č. XXX v obci J., pretože obžalovaný napadol O. U. a D. R.. Na otázku ako ich napadol povedala I. R., že O. U. oplieskal lopatou a D. R. udrel pajsrom. Na to jej svedkyňa povedala, aby zavolať políciu a záchranku. Keď prišla domov, tak informovala o tom, čo sa stalo svojho manžela A. R.. Následne manžela naložila do auta a odišli na chatu. Keď prišla na miesto incidentu tak videla, že pred vchodom do vstupnej brány stál O. U., D. R., C. U. a asi tri metre od nich stál obžalovaný s manželkou, pri ich dome ich syn. Potom uvidela, že O. U. tečie z hlavy, presnejšie z pravej strany za uchom, krv. Svedkyňa zhodne vypovedala aj na hlavnom pojednávaní.

Rovnako tak, podľa názoru krajského súdu zo znaleckého posudku MUDr. Pamulu vyplýva, že hoci u poškodeného D. R. nedošlo k otrasu mozgu, bola u neho možná vegetatívna symptomatológia. Nakoľko znalec nevylúčil, že by k prejavom, ktoré poškodený uviedol, pred lekárom, nemohlo dôjsť aj s odstupom určitého času, nie je možné jeho výpoveď v tomto smere hodnotiť ako účelovú, tak ako ju vyhodnotil súd prvého stupňa.

Zároveň z predložených znaleckých posudkov vypracovaných znalcom MUDr. Pamulom je zrejmé, že obaja poškodení utrpeli ťažšie zranenia ako utrpel obžalovaný a za tohto stavu možno vysloviť záver, že nie je správny názor okresného súdu, že obžalovaný, tak ako aj obaja poškodení, utrpeli približne rovno ľahké zranenia.

Obžalovaný J. R. utrpel zranenia, ktoré na základe zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia boli vyčíslené sumou 446,70 eur, s celkovým obmedzením, ktoré trvá bežne po dobu liečenia približne 1- 3 týždne (č. I. 307-308 spisu), pričom poškodený O. U. utrpel zranenia, ktoré na základe zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia boli vyčíslené takou istou sumou ako u obžalovaného, t. j. vo výške 446,70 eur, s celkovým obmedzením, ktoré trvá bežne po dobu liečenia približne 1- 3 týždne (č. I. 338-339 spisu) a poškodený D. R. utrpel zranenia, ktoré boli vyčíslené sumou 297,80 eur, s celkovým obmedzením, ktoré pre dané zranenie vzniká po dobu liečenia približne 2-3 týždne (č. I. 323-324 spisu).

Zo znaleckých posudkov však vyplýva, že u obžalovaného znalec konštatoval zranenia mäkkých tkanív pravého ramena bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenia mäkkých tkanív v oblasti ľavej predlaktia s odreninou kože na predlaktí bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív oblasti pravého bedrového zhybu bez úrazových zmien na kostnom skelete. Tieto zranenia sú v podstate iba povrchové zranenia (odreniny kože) na predlaktí. U poškodeného O. U. znalec konštatoval pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti hlavy za pravým uchom bez známok otrasu mozgu a príznakov vegetatívnej symptomatológie s odreninou kože, povrchovú tržno-zmliaždenú ranu v danej oblasti o dĺžke cca. 4 cm, pomliaždenia mäkkých tkanív pravého ramena v hornej časti s odreninou kože asi 4 x 1 cm bez úrazových zmien na kostnom skelete, pomliaždenie mäkkých tkanív v oblasti vonkajšej strany pravého kolena s odreninou kože bez úrazových zmien na kostnom skelete. U poškodeného D. R. znalec konštatoval zranenia pomliaždenia mäkkých tkanív hlavy v spánkovej oblasti vpravo s možnou vegetatívnou symptomatológiou a pomliaždenie mäkkých tkanív druhého prsta ľavej ruky ľahkého charakteru s odreninou kože. Z popisu vyššie uvedených zranení je teda zrejmé, že obaja poškodení, na rozdiel od obžalovaného, utrpeli aj zranenia hlavy a celkovo utrpeli viac zranení ako obžalovaný, a teda ani táto skutočnosť nenasvedčuje tomu, že konanie obžalovaného možno posudzovať ako nutnú obranu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 25 ods. 1 Trestného zákona. Z dokazovania má krajský súd za preukázané, že obžalovaný J. R. v tomto prípade poškodeným O. U. a D. R. úmyselne ublížil na zdraví. Obžalovaný spáchanie trestného činu poprel, uviedol, že práve on s manželkou boli napadnutí poškodenými, ktorí vykonávali stavebné práce bez ich súhlasu na pozemku, ktorého spoluvlastnícky podiel vlastní aj obžalovaný s manželkou. Obaja poškodení mali najskôr napadnúť manželku obžalovaného I. R. a až na jej krik a žiadosť o pomoc pristúpil obžalovaný k O. U. a odtlačal ho pravou rukou od manželky a následne sa dostali do fyzického konfliktu pričom bol obžalovaný napadnutý aj D. R.. Naopak svedkovia O. U. a D. R. zhodne vypovedali, že to bol práve

obžalovaný, ktorý ich ako prvý napadol. Priebeh napadnutia videl i svedok C. U., ktorého výpoveď s výpoveďami poškodených korešponduje a sčasti toto napadnutie videla aj svedkyňa I. R.. Zo znaleckých posudkov vypracovaných znalcom z odboru zdravotníctva vyplýva, že obaja poškodení utrpeli zranenia, ktoré vznikli napadnutím inou osobou. V prospech obžalovaného vypovedala jeho manželka I. R., ktorá potvrdila výpoveď obžalovaného a uviedla, že mala byť napadnutá poškodenými. Svedkyňa však nebola na lekárskom ošetrení, v spise sa nenachádza žiadna lekárska správa o jej ošetrení po predmetnom incidente i keď je zrejmé, že vzhľadom na svoje fyzické danosti a fyzické proporcie poškodených, by zranenia pri útoku utrpieť musela. Žiadne zranenia jej však preukázané neboli, preto krajský súd výpoveď tejto svedkyne vyhodnotil ako nevierohodnú, vykonanú v snahe pomôcť obžalovanému. Odvolací súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania je zrejmé, že príčinou konfliktu boli stavebné práce, ktoré vykonávali poškodení a s ktorými obžalovaný nesúhlasil. Z vykonaného dokazovania je preukázané, že poškodení vykonávali stavebné práce bez vedomia obžalovaného na pozemku, ktorý je v podielovom spoluvlastníctve obžalovaného J. R., poškodeného D. R., ako aj ďalších osôb. Poškodení túto stavbu taktiež vopred neohlásili stavebnému úradu, aj keď im táto povinnosť vyplývala priamo zo Stavebného zákona. Rovnako tak je zrejmé, že medzi obžalovaným a poškodeným D. R. pretrvávali závažné dlhoročné konflikty.

Z vykonaného dokazovania je však jednoznačne zrejmé, že to bol práve obžalovaný, ktorý keď zistil, že obaja poškodení aj so svedkom C. U. vykonávajú bez jeho súhlasu stavebné práce, tak si zobral zo svojho domu lopatu a spolu so svojou manželkou prišli na miesto spornej stavby. Následne lopatou začal útočiť najprv na poškodeného O. U. a potom železnou tyčou, (ktorú predtým poškodení používali pri betónovaní stĺpa), napadol poškodeného D. R.. Obžalovaný teda prišiel na inkriminované miesto so zbraňou (s lopatou) s úmyslom zaútočiť na poškodených, oboch poškodených aj v skutočnosti napadol a v dôsledku jeho útoku títo utrpeli vyššie špecifikované zranenia. Obžalovaný taktiež utrpel zranenia, avšak tieto mu spôsobili poškodení, ktorí sa len bránili voči jeho útoku. Z uvedeného je dostatočne zrejmé, že obžalovaný bol prvotným útočníkom a z jeho konania nevyplývajú závery o nutnej obrane, tak ako ich vyslovil súd prvého stupňa. Z vykonaného dokazovania je dostatočne preukázaná vina obžalovaného v rozsahu obžaloby podanej prokurátorom.

Všetky tieto nedostatky a pochybenia viedli odvolací súd k postupu podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku a následnému postupu podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku, teda k zrušeniu napadnutého rozsudku v celom rozsahu a vráteniu veci súdu prvého stupňa, aby túto v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Úlohou súdu prvého stupňa bude prehodnotiť dôkazy smerom naznačeným odvolacím súdom a vo veci rozhodnúť zákonným spôsobom.

V neposlednom rade bude povinnosťou súdu odôvodniť rozsudok tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 168 ods. 1 Tr. por. a dôsledne sa vysporiadať s každým dôkazom jednotlivo a všetkými dôkazmi v súhrne. V novom rozhodnutí bude povinnosťou súdu prvého stupňa rovnako dôsledne preskúmať doterajšie argumenty prokurátora, ktoré tento prezentoval nielen v podanej obžalobe, ale aj v písomne podaných dôvodoch odvolania.

Podľa § 327 Tr. por. 1. súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.